

nes õppisin kohhe kuuinglisko jaggamise õigust; olgo wassilas wai sigga, se on üks kõik. — Nõnda, püüdsin iggas kohhas teie kasso, ehk ma kül sellega ei tahha lidelda. Agga Kriimsilm ja Meffikõp ella wad sure auo sees, mind ei panda tähele. Kellel miño peale kaebamisi, need astugo tunnismeestega seltsis kohto ette; miña pakko ei lähhe.”

Kuuningas ütles: „Olgo, kuidas tahhes, õigus peab süski õiguseks jääma, üllekohhut ei olle ma ialgi teinud. Tõssi on, Argpüksi tapmine lükkatakse sulle süüks; wagga mehhikese surm kurwastab mul südant, teima olli mulle armas. Teima pärrast mõistfin oina Kohhekella surma kohto alla, ja siina mees pead sure kohto ees ennast jänēs Argpüksi surma pärrast wabbandama. Kõik, kellel muido Reinowadderi peale kaebamisi, astugo kohto ette, et asjad korruga sawad selletatud. Miña õmalt kohhalt annan temale andeks, teima on miño wasto mõnda truust näitnud.”

Reinowadder ütles: „Armoline issand! tänan kõigest süddamest teie armo eest; teie kulete iggaühhe allama juttu ja mõistate seddamõda õigust. Ma tohhi kül kindla tõutusega tunnistada, kuidas — otsego olleks mo südda õnnetust ette teadnud — meie nukral mehel üksteisest lahkusime! Argpüks ja Kohhekell! miño armsamad sõbrad, se pididi meie wiimne naggemine ollema. Kes sedda wõiks uskuda!”

Wägga kawwala sõnaga olli Reinowadderi jut folkoyandud; iggamees jäi kelmi wallet uskuma.

Kuuningas kahhetset ärrakaddund kallid asju, ja ütles rebbasele otsego troostiks: „Urge kurwastage ni ülleliga! minge ennemine kaddund asju tagga nõudma, ja kui kuskil miño abbi tarwitata, peate iggal aeal keelmata miñult abbi sama.”

Reinowadder tänas elde lubbaduse eest, tõutas õõd ja päwad wassimata otsida, funni kaddund warranduse jälgile saaks. Kuuningas andis temale lubba teele minna.

Seal ei jõudnud Kriimsilm tullist wiha enam kustutada, waid kiffendas ambaid firristades: „Auo wäärt kuuninga issand! ehk alkate jälle warga juttu uskuma, kes teid saddaforda petnud! Kes sedda aw waliko piimedust imeks ei peaks pañema! Eks teie teima wallet ja pettust suggugi ei märka? Tõd teima sunst weel ei olle tulnud; ei miña tedda kelmi täna siit ärra ei lasse! Teima lombed peawad teile aw walikkusks sama; ma tunnen tedda põhjani; teima miño käest kuhugi enam ei pease, ehk peaksin selle pärrast wõitlema. Meie käest nõutakse tunnismehti? mis tunnismehted teima wasto ullatamad? Tunnis tago nemad ommikust õhtuni, mis sest kassu? teima libbe keel teeb tunnismehted wallelikusks. Kes ussaldab pikkemalt teima wasto räkida? Kül sate õma sugguõssaga, kül sawad kõik rigiallamad teima läbbi kahjo leidma. Agga täna peab kohhus otsust andma, muido miña tedda õma küsist ei lasse. Miña ehk teima üks meist peab lõppema! Wõllemil ei olle meil Ma-ilmast rumi!”